

Narozeniny 2003

aneb

*...jsme jako víno – teprve časem
získáváme na obdivuhodnosti...*

Narozeniny Hell's

7.-11.5. 03

Tak nám začíná další tradiční akce Narozeniny Hell's. Již sedmnácté. Ovšem v netradiční čas. Odjezd je již ve středu 7. května. Nicméně zorganizovat všechno tak abychom vůbec odjeli je honička jako blázen. Minulý týden byl také svátek (1. Květen) a také byl zkrácený pracovní týden, ale objem práce zůstal. Tedy se to muselo dohonit časem. A tak Marcela v potu tváře hákovala na trase a kultuře pro tento výjezd.

Tou dobou jsme měli vyjet čtyři. Ale Téra dostala doma STOP ze zdravotních důvodů. A pak se nedělo až do dne odjezdu nic zajímavého.

Středa 7.5. Přicházím do Jeskyně a co to vidím? Michal je neobvykle s předstihem v Jeskyni již připraven. Přesto odjždíme až v 17.40. Nějak to drhne.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměr. rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	0	503	0	0	28

Cestou nakupujeme v Plusu. Věc, která by nestála za zmínku, kdyby... Kdyby tam Michal s Marcelou nestrávili 50 minut. Já zatím venku hlídám kola a bavím se pozorováním lidí u parkoviště na nákupní vozíky. Některé z nich mají poškozené mincovníky u zajišťovacích řetězků. 80% těch, kterým jeden z těchto vozíků přišel do ruky se ukázalo jako mimořádně silných a nadměru vzteklých. Položili minci nebo žetonek na jazyček a přestože tento kladl neobvyklý odpor při zasunování, použili maximální dostupnou sílu a jazyček přemohli. Jenomže

řetízek nepovolil. A teď zase rumplovali s celým zařízením, aby dostali vložení zase ven. Ani teď je neopustila česká vynálezavost. Jeden by nevěřil, jaké nářadí mají obyčejní lidé jdoucí na nákup po kapsách. Když se jim pak podařilo jazýček vyrvat vždy ustoupili a nechali dalšího aby vyzkoušel jak to pěkně nefunguje. Asi by mi jich mělo být líto, ale když viděj jak ten předešlý tam s něčím zápasí, a nemá úspěch a přesto i oni jdou a pokusí se o totéž...

No sláva už jsou tu. Překládáme vrchovatě naložený vozík do našich báglů za nechápavých pohledů lidí kolem.

Konečně vyrážíme. Je teplo, jede se dobře. Ale pomalu. Dneska by bylo nanejvýš dobré dojet někam do okolí Ostředka. To je ta vesnice, kde mají Michalovi rodiče chalupu. Prahu opouštíme Východní výjezdovou trasou. To je ta přes Dubeč, Uhříněves a Kolovraty zadem do Říčán. Michalovi se povoluje levá klika. Ech pakárna! Každých pár kilometrů zastavujeme a utahujeme. Jenomže každá zastávka s sebou nese tuhnutí končetin. Zejména zadních. Nebo dolních? Teď nějak nevím. No, a než zase nabere tempo, opět zastavujeme za účelem dotažení neposlušné kliky. A tak v tomhle rytmu projíždíme Světice, kde se pokoušíme u benzínky koupit trubkový klíč č. 14, případně vyžebrot cokoliv na povolující se šroub, Všešary a Mnichovice. A je tu táhlý výjezd do Ondřejova. A ten už nemáme. Michal je mrtvej a mě už docela dost bojí pazouř, který mi minulý týden vyndali ze sádry. Tak jo, nocleh zde. Odbočka vlevo do lesa, neskutečná dřina při překonávání terénních nerovností a už máme plácek vhodný na stavbu doupat. Budeme stavět trojmístné řadové. A protože je hezky uvedeme krycí plachty jen do režimu Stand by. Povečřeli jsme, Marcela nám přečetla další kapitoly z knihy Lidí... a pak jsme se odebrali do říše snů.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměr. rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Ondřejov	45,5	539	36,5	15,4	29-1

Ráno 8.5. čtvrtek

Budíme se nepravidelně celou noc. A naposledy po osmé ráno. Tak dneska máme to výročí Osvobození. A spoustu kilometrů před sebou, protože včera jsme zdechli o 30 km dříve než bylo v plánu. Snídáme, balíme, odjíždíme. To celé v 10.40. Je nádherně. Vracíme se terénem na silnici. V sedle. Jedu první a nějak se přihodilo, že jsem najel na klacek, ten křupnul, vzepjal se, značnou silou praštil do řídítek a lehce mi břínkł o helmu. Ještě že ji mám! Kromě vyhozeného repráku z úchyty nejsou vidět jiné škody. Jenomže jet nemůžu. Druhá část klacku se také zvedla a napasovala se mezi rám, lanko přesmykače a zadní kolo. No to je vopruz! Nejde ani tam, ani zpět a navíc chce poškodit řazení. A už je tu Michal a pomáhá mi zvládnout situaci. Tak to bychom měli a snad konečně pojedem.

Je krásné teplo, akorát že začínáme do kopce, což my velmi neradi. Za pár minut jsme v Ondřejově. Už je horko. Naštěstí je to odtud dolů. Tedy pohodlí a chlazení. A tak si to tak svištíme kolem padesátky a najednou je tu silniční odfréz. Máme trochu potíže to dobrzdit. Z protisměru jede auto. Musím přibrzdit

Slavíme 17té narozeniny. A to i na této 3. stránce.

mnohem více než je zvykem. Najednou je dva metry ode mne přefrézovaná silnice napříč. No ještěže tu to auto bylo a já musel zpomalit. Tohle bych neměl. Zbytek už dojíždíme normálně. A z Chocerad funíme do kopce. Strašného! Dlouho! Asi v polovině je obec Vodslivy. Není ničím zajímavá. Jenom znovu dotahujeme Michalovu kliku a pozorujeme, jak nějaký místní strejda veze barevnou televizi na korbě jednokolové Tatry (trakař) na nedalekou sládku. Podle všeho padla za oběť včerejší prohře našich hokejistů na mistrovství světa. Ale jsou tu zajímavosti na té skládce! Například sem někdo vyhodil nepoužité těleso dvojité turbíny na malý průtok vody i s oběma oběžnými koly a vše funkční. Vysvětlujeme Marcelu co to je, k čemu to je, proč to nejde použít na potůčku, který teče támhle a k čemu bychom to použili my.

Tak jsme si odpočinuli a zase chvilku pojedeme.

Pálí slunce a je horko. Ale už jsme nahoře.

Přijíždíme do Ostředka. Už včera Michal telefonicky objednal přístup do chalupy kvůli opravě jeho kola. Teď jsme tu a vymýšlíme co s tím. A mozková

A jste na konci 3. stránky díla vzniknuvšího na oslavu 17ti let existence Hell's Tour.

bouře brzy přinesla výsledek. Oprava je hotová. Co a jak jsme spáchali raději uvádět nebudu, abych na nás nepošťval Ligu na ochranu náradí a řemesla.

Jedeme dál. Neděje se nic mimořádného. Pořád je nádherně až horko. S Marcelou jedeme bez triček. Ale žádná erotika - Marcela má zakrývač hrudníku. Zase jedeme do kopce. A jsme v Divišově. Oběéééé! V hospoděééé! Mňááám! Odjéééézd!

*Je horko. Přesto jedeme v tričkách. Dobře si pamatuju, jak si vloni NĚKDO připálil záda tak, že nemohl ani ležet a bolela ho dokonce i voda v bazénu. Jede se těžce a pomalu. Michal si nějak stěžuje na bolesti hlavy a tak zakročuje Marcela a podává mu nějaká "utěšovadla". Kromě toho je to tu samý kopec, vesměs nahoru. Projíždíme Vlašim. Nic extra. A kopcovitým terénem do Louňovic pod Bláníkem. Odpočíváme. Je tu cyklokřížovatka. Poznává se to podle toho, že tu v krátkém čase projíždí hodně cyklistů ze všech směrů. Ale ne těch místních s vraky sesbíranými po půdách, ale většinou dálkových s nákladem nezbytností, tak přibližně na půl roku, nebo silničních ve značkových oblečcích. Tak jedem. Slunce zalezlo za kopec, trochu se ochladilo, ale nejede se lépe. Projíždíme kopečkovou krajinou a kocháme se její krásou. Tedy pokud to při úporném šlapání stihneme. Je dost nutné sledovat silnici. Dost často se tu mění její povrch z hrozného na příšerný. Přijde mi být smutné, že musíme čím dál častěji zastavovat a odpočívat. Vožá Mladice. Špatně! Mladá Vožice. Zase je to tu do kopce. Ach jo. Začíná se stmívat. Ale neochlazuje se. Jsme 5 km za Vožicí. Už nemůžeme. Kopce jsou čím dál prudší a rovinky stále kratší. A hele polní odbočka do lesa. Sice do kopce, ale tady je **to místo!** Po průzkumu se zabýdlujeme na malé loučce u lesa. Je sice tma, ale je to tu určitě krásné. Parkujeme a stavíme doupata. Vše nasvědčuje tomu, že bude pršet. Tu a tam registrujeme změnu*

osvětlení. Takové jako záblesky. Ale přitom je ticho. Tedy kromě toho, že někde nedaleko poštekávají lišky, řvou noční ptáci, šumí a praská les a cvrčej cvrčci. Ještě, že tu nejsou prckové... A do toho všeho je vedro. Pojedli jsme chleba s buřty, pomeranč a pytel pistácií. Podle mého odhadu bude pršet tak mezi druhou a čtvrtou ráno. Zatím nenatahujeme plachtu, protože bychom se upekli. Tak dobrou.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměr. rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Rodná	60	603	63,8	12,1	31- Porucha

Ráno 9.5. pátek

Je po půlnoci. Nějak se všichni budíme. Blýská se ze tří stran. A hromuje odevšad. Tak tedy plachty natáhnout. Po nedlouhé době jdeme zase spát. Jen jsme se uvelebili začalo kapat. O chvíli později silně kapat, krátce na to pršet a než jsme si to stačili říct leje tak, že se přes rachot vody o plachtu neslyšíme. A hromy a blesky... No to se to spí! Po necelé hodině se zvuky ztlumily na únosnou míru a usínáme.

Už je světlo. A horko! urychleně sundáváme plachty a věnujeme se snídani. Panuje tu ranní idylka.

Při záznamu technických dat jsem zjistil, že jedna z těch bouřek, co se tu včera honily kolem, mi svým elektrostatickým výbojem rozhodla palubní

přístroje. Naštěstí po restartu všechno funguje, kromě záznamových pamětí teplot. Ale s tím se nějak srovnáme. Balíme, jedeme. Dneska musíme nakoupit.

Jede se ne úplně ideálně. Svítí slunce a je teplo, ale je to tady do kopce. Na mnoha místech je tu totálně zničená silnice. Michal vyřkl tezi o věčejší bouřce a lokálním krupobitím, kde se velikosti krup pohybovaly v oblasti malých meteoritů. Ano, vypadá to tak. Ale naše kolečka to zdolávají bez větších problémů. Krajina je pořád zvlněná. Jedeme po okraji Vrchoviny a vlevo od nás jsou hory. Jaké Marcelo? .... V každé prohlubni nebo místě, kde ústí pole dolů na silnici je vidět co se tu včera během bouřky dělo. A že to musely být věci! V jednom místě odklízeli pole ze silnice dokonce bagrem.

Jede se docela dobře. Až do okamžiku, kdy opouštíme silnici a drkotáme plní cestou vzhůru. Mají tu slunečno a vedro. Koušek pod horizontem odpočíváme a zobeme mňamky. Pochopitelně nezapomínáme hodnotit okolí. No, nic lichotivého. Odpočinuli jsme si a jedeme dál. Naštěstí už po silnici. Ale to největší dobrodružství celé výpravy je ještě před námi. Jde o to, že si můžeme ušetřit 12 km, pokud použijeme polní zkratku na níž není značení. A je to tu. Sjíždíme do pole a na kraj lesa. Někde na dně rokliny by měl být rybníček a po jeho hrázi vede v mapě cesta. Celkem v pohodě a klidně jsme sjeli až na dno rokliny. Tady jsou vývraty, hluboké koleje od lesní techniky, ale všechno tu končí.

Pěší průzkum ukázal, že dál to nevede a rybníček tu není. Zdolat potok nelze a cesta na protějším břehu nejspíš nikdy nebyla. Kromě toho je terén díky hojně přítomnosti kopřiv neprůchodný. Pěší průzkum na opačnou stranu přinesl informace obdobné, až na to, že kousek dál je potok přebroditelný. Nicméně cesta dál není. Za nezměrného úsilí se hrabeme zpět na silnici. Ztratili jsme 45 minut. Dobrá, ustupujeme, ale jen proto, že spěcháme. Dnešní cíl je totožný s cílem

výpravy, a sice návštěva Červené Lhoty. Z info médií víme, že mají dnes otevřeno od 13ti do 16ti hodin. Tak jedem.

Pořád svítí sluníčko a je značné teplo. Najednou je tu. Stojí na kraji silnice, kouká na mě, má krásné hnědé hluboké oči, kůže barvy světlé žíhané čokolády a krásnou postavu. Po chvíli váhání klidně přešla silnici, odrazila se a odskočila do lesa. To byla krásná srnka. No, pokračujmež. Držíme se trasy střídavě do kopce a více do kopce. Až se terén zlomil a jedeme aspoň kousek dolů. A jako na potvoru je za námi kamión s návěsem. Nemá šanci nás předjet. Nejedeme tak rychle, že by nás nedojel, ale je to tu úzké. V nejbližší vesničce mu uhýbáme doprava. Zpět na silnici se můžeme dostat tím, že objedeme rybník. Tak jo. Po objížděném manévru najíždíme na silnici. Marcela mezi tím chytila nějakou ubohou stařenku a vytloukla z ní přiznání, že tu mají otevřený obchod. Jedeme tam. Je těsně u té odbočky, kde jsme uhýbali kamiónu. No to jsme rádi!

Po vstupu dovnitř se ocitáme v nákupním ráji. Z potravin je tu úplně všechno. S paní prodavačkou jsme hned jedna ruka. Ona nabízí a my neodoláváme. Ona znovu nabízí a my zase neodoláváme. A tak pořád dokola. Vykoupili jsme půl krámu. Ale prý to nevadí, protože všichni místní někam odjeli a nikdo nenakupuje. Před kšeftem se ládujeme sekačkou a houskama. A pak jedeme dál. Jenom mi trochu vadí, že pokud nezvýšíme rychlost, přijedeme na Lhotu k zavřeným zámeckým vratům. Marcela shodně s Michalem tvrdí, že to rychleji nejde. No jak je ctěná libost.

Přestože jedeme převážně dolů, změnilo se jen to, že je jízda pohodlnější. Rychlost se prakticky nehula. **Červená Lhota.** Konečně jsme tu. Mají to tu krásné. Bohužel již 45 minut zavřené.

Ach jo! Tak si o ní aspoň čtete kulturu, kterou vezeme z Prahy:

HISTORIE:

Ve 13. století vznikla v údolí Dešenského potoka na žulovém skalním útesu gotická tvrz neznámých stavebníků. Přehrazením potoka hrází se skála změnila v ostrov. V roce 1531 se majiteli tvrze stali Kábové z Rybňan, kteří na jejím místě postavili pohodlnější renesanční zámek, zvaný Nová Lhota. Pojmenování Červená Lhota se objevuje až od počátku 17. století, snad podle barvy cihel nebo střešní krytiny. Růtové z Dírné o ni přišli po Bílé hoře, i když se českého stavovského povstání nezúčastnili. Stavové tu vládli od roku 1641 půl století. Po tomto roce a v letech 1658 - 1678 probíhaly na zámku barokní přestavby. Slavaty vystřídala řada dalších majitelů, za Ignáce Stillfrieda pobýval na zámku skladatel a spoluzakladatel německé opery Karl Ditters von Dittersdorf. Poslední majitelé dali v polovině 19. století zámeckou věž a štítu upravit novogoticky. V roce 1903 byly tyto úpravy odstraněny a nahrazeny novorenesančními obloučkovými štítu a věž opatřena stanovou střechou.

ZAJIMAVOST:

Čtyřkřídlá patrová stavba zabírá celou z rybníka vystupující skálu, jen jz. nároží vyrůstá přímo z vody. Předsunutá hranolová průčelní věž uprostřed sz. křídla je mladší než ostatní části zámku. Raně barokní portál pochází z doby po roce 1641. Se souší spojuje zámek kamenný most, postavený po roce 1626, který býval přerušen padacím mostem. Průjezd s raně barokními nástrojnými malbami vede do drobného, téměř čtvercového nádvoří s arkádou s kovanou renesanční mříží. Vestavěným schodištěm vstup do 1. patra. Zámek, zařízený jako letní sídlo, přibližuje návštěvníkům úroveň bydlení feudálních majitelů. Místnosti jsou vybaveny cenným nábytkem, kachlovými kamny (barokní, rokoková, klasicistní), početnou sbírkou obrazů s několika hodnotnými portréty, reliéfem od sochaře G. R. Donnera, cínovým nádobím, poháry ze starého českého i cizího skla, českou a anglickou kameninou, porcelánem vídeňským, míšenským, berlínským a českým, majolikovými talíři, hudebními nástroji, lustry, koberci, předměty uměleckého řemesla. Místnosti v patře (podobně v přízemí) mají nestejnou úroveň podlaží. Kromě velkého sálu je tu hudební salón, modrá ložnice, jídelna s bohatým štukovým stropem, velká pracovna s knihovnou, čajový salón, orientální pokoj. Bezbariérový přístup do celého objektu zámku včetně parku.

Poseděli jsme a je třeba se co nejvíce přiblížit Týnu n. Vlt. Je 17.30. Slunce zalezlo, ale neochladilo se.

Tak hajdy na cestu! Jízda je rychlejší a pohodlnější. Sjíždíme z okraje Vrchoviny do samého středu území Lidu z Rovin. Projeli jsme Soběslav a pár kilometrů za ní začíná kapat. Sny o Týnu nad Vltavou se rozplynuly. A už toho mám dost! Nekapat na mě! A zvlášť ne tak hodně!! Zajíždíme do lesa přes nějaké parkoviště. Je tu poutač na hospodu a nějaká velká cedule. Na tu se podíváme zítra. Chceme co nejrychleji postavit doupata, zalézt a tím co nejvíce nás i materiál ochránit před deštěm. Trochu nevýhoda je přítomnost neobvyklého množství komárů. To bude téma jižními Čechama.

To já jsem chytila komára za křídlo a on mě kousnul.

Dig.
Mcl.

No ty ale máš věci!

Doupě stojí, jsme zalezlí, večere je na ležáku, je dobře. Stihli jsme to postavit jen tak tak. Prší docela dost. Pomocí protihmyzového spreje OFF jsme si vytvořili sice bezkomáří, ale taky pěkně nechutnou mikroatmosféru. A než bys vyslovil „The shoesman“ byl jsem tuhej.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměr. rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Mažice	54	673	70,3	14,7	34-10

Ráno 10.5. sobota

Budíme se v půl deváté. Neprší. Zima nebyla, spalo se dobře. Jenom jednu vadu to tu má: jakmile vystrčíme čenich z doupěte, sesype se na nás hejno komárů. Asi ta umělá atmosféra z Offu, kterou jsme tu večer vytvořili stále funguje.

Snídáme, balíme a tu nás navštívil panáček Narozenináček. A přinesl nám spoustu dárečků a připomenutí, že je tomu 17 let, co vznikla myšlenka Hell's.

Slavíme 17té narozeniny. A to i na této 10. stránce.

Pokochali jsme se, podělili o zážitky při rozbalování a pokračujeme v balení. Zatím vše probíhá pod plachtou. Vycházíme z toho, že až ji sundáme, pokusej se nás hmyzí potvory sežrat. A taky jo! Strašně rychle dokončujeme balení a honem pryč. Komáři si toho všimli a vyprovodili nás až na parkoviště. K čemu tu vlastně je, takhle zastrčené v lese? Přečtěme si támhleto ceduli.

Tak teď už je to jasné.

Blata jsou komáří teritorium a my jsme jim tam vlezli. Jak úchvatné. Odjždíme. Užíváme si nová trička od Narozenináčka.

A jste na konci 10. stránky díla vzniknuvšího na oslavu 17ti let existence Hell's Tour.

Slavíme 17té narozeniny. A to i na této 11. stránce.

Je teplo, svítí slunce, jede se radostně. Bohužel ne nejrychleji. Po pár kilometrech ta krásná nová trika odkládáme. Je horko. Zmatlali jsme se krémem a hurá na Týn n.Vlt. Cestou jsou krásné Jihočeské vesničky a taky Temelín.

A už brzdíme v Týně u obchodu a probíhá doplňování zásob. A začíná pršet. Tak to jsme potřebovali! Naštěstí je tady převislá střecha a dost místa abychom se pohodlně najedli a počkali až to nadělení přejde.

Za 30 minut můžeme jet. Dost se ochladilo. Pokračujeme podle trasy. Jede se mizerně. Vlastně ne. Jede se průměrně, ale dýchá se mizerně. Všude se odpařuje voda, která právě spadla z nebe. Hruža! A co hůř po pár kilometrech není ani stopa po dešti. Jinými slovy, kdyby nás nezdržel nákup, vůbec by se nás ten déšť netýkal. Zase vysvitlo slunce, je teplo a neděje se nic zajímavého.

Kolem je pěkná krajina, bíle svítěj vesničky na zeleném podkladě čerstvé vegetace i tmavších odstínů stromů. Přejíždíme kopečky, údolíčka, louky a jiné.

Slavíme 17té narozeniny. A to i na této 12. stránce.

Až nám z té krásy jižních Čech vyhládló. Zrovna úplnou náhodou projíždíme vesničkou Údraž. A co že to tu mají u silnice? Není to hospoda? Je to hospoda. A vařej tady. A mimo to jim tu běží televize a v ní MS v hokeji a hrají naši se Slováčkama. Ti teda hrajou! Než jsme odjeli padlo pět gólů. Úplně blbejch a z přesilovek. A co je nejhorší, že ti naši mantáci prohrávaj 3:2 a to chtěj mít bronz! Za trest jsme jim tu sežrali ještě zmrzlinové poháry! Každý z nás jiný. A radši pojedem.

Sluníčko pomalu a nenápadně zalezlo za soustavu mraků a lehce se ochladilo. Našli jsme zkratku. Nepojedeme přes Zvíkovské Podhradí, ale rovnou do Kučeře. A tak jedeme a jedeme a nějak se mi nezdá název vesnice Velká. Ano podle mapy jsme uhnuli a jsme 3 km mimo trasu. Ale opět jsme našli zkratku. Tentokrát přes pole. V další vesnici nás potěšili tím, že pokračování zkratky je asfaltové a jede se po něm velmi dobře. Akorát proti větru. A to se už blížíme ke Kovářovu - místo na trase, kde se chceme připojit. Jenom je hloupé, že se zatáhlo a začalo kapat. A kape a kape... Bohužel na zalezení do lesa a rozbalení noclehu to zatím není. Jsme moc daleko od Prahy a zítra bychom neměli šanci to dojet. A tak šlapeme a pomalu se suneme vpřed. Za vesnicí Vilasova Lhota mi došla trpělivost a dávám pokyn k ubytovacímu manévru. Shodou náhod jsme na místěčku mimořádně vhodném...

Dig.

Toto místo pravděpodobně sloužilo jako kulturní zelené prostranství, například na akci "pálení čarodějnic" a možná i na spoustu dalšího.

Mcl.

Stavíme doupata a vaříme večeri.

Michal opět experimentuje na pokraji výbuchu chemických přísad v potravinách.

Najedou mi cosi vnuknulo, že je čas natáhnout plachty. Akorát včas. Při zapichování posledních kolíků a napínání plachty už slušně prší. A tak jsme zalezli a čteme si Lidi a usáváme červený nápoj z krabičky a zasypáváme oříškama ... a...výtuh.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměr. rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Vilasova Lhota	53	752	78,8	15,3	30-13

Ráno 11.5. neděle

Vstáváme před osmou. Venku je nechutně. Všechno je mokré nebo aspoň silně navlhlé. Cesta za roh reprezentuje sundání teplých vyhřátých nočních ponožek, opuštění doupěte pokud možno bez dotyku navlhlé slizké plachty, pohyb trávou jako pták Plameňák - z výšky našlapovat - najít vhodné místo na odložení tělního odpadu, samotný úkon a návrat stejným způsobem. Po absolvování této anabáze padám zcela vysílen. Snídáme, balíme, odjíždíme. Pořád je pod mrakem a teploměr ukazuje 17 °C. Povětšinou se pohybujeme z kopce. Jede se normálně podle toho jak je zvlněný terén. Kdyby to tu bylo slunečně osvětleno, napsal bych, že je to tu moc hezké. Takhle je to tady lehce ponuré. Blížíme se k Vysokému Chlumci, kde jsme měli být už včera. Projíždíme kolem a svištíme na Sedlčany. Tedy pokud je svistot 15-17 km/h. Sedlčany taky mjíme dost rychle. A teď do Neveklova. Je jedenáct a na Rádiu Blaník, které mi od rána hraje na palubě hrají hezky česky. A zase vyjždíme nějaký prašivý kopec. A hned sjezd do Křečovic.

Oteplilo se a prosvítá slunce. A zase nahoru a dolu a tak pořád dál. V jednom zkopci Marcela málem přejela psa: *Dig.*

Šli tři lidi a prostředkem silnice t'apkal pes. Nechtěl jít k paničce, ale na druhou stranu silnice. Ani pes ani panička se moc neobtěžovali, aby silnici uvolnili. Nevěděla jsem jestli mám použít sirénu nebo brzdit. Použila jsem brzdy. Následující kopec jsem tudíž musela vyšlápnout celý... *Mcl.*

Já ne. když jsem se přiblížil k téhle trojici, propukli všichni ve zmatek a velmi rychle se uklidili ke krajům. Nejspíš je vyděsilo jak rychle jsem se přibližoval a moje odhodlání, že ten kdo uhne rozhodně nebudu já. Míjel jsem je rychlostí 52 km/h. Protisvah mám naprosto hladce. Pak už bez potíží dojíždíme do Neveklova. A sakra! Je tu pouť. Proplétáme se mezi stánky s neuvěřitelným harampádím a blížíme se k oblíbené hospodě, kam obvykle zajíždíme až do lokálu. I teď zajíždíme. Tedy já a Michal. Marcela to, nevím proč, minula. V lokále je kupodivu místo.

Dáváme si oběd. Dvojitý. V naprosté pohodě dojídáme, přičemž Michal pořád něco vypráví, čímž neustále udržuje naší pozornost ve střehu. Asi je to dobře. Mám totiž dojem, že bychom jinak usnuli. No nic. Zaplatíme a pojedeme.

Je pořád hezky, svítí slunce, ale je trochu dusno. Až do Kamenného Přívozu se neděje nic mimořádného. Většinou jedeme z kopce, silnice jsou docela v pořádku. A teď to začne. Když jsme tu byli naposledy, vyčuchal jsem tady začátek cesty vedoucí podél Sázavy. Moje přesvědčení je, že vede až do Pikovic. Minule jsme neměli na objeování čas a odbočili jsme v „Kocouřím údolí“ nahoru na Jílové. Dneska čas máme. A tak opouštíme silnici a vydáváme se na objevitelskou pouť. Je to klasika. Nejdříve po rovině, dokonce kus po asfaltu a když už není cesty zpět, mizí cestička v porostu a povrch se mění na kamenitý. Kameny jsou, pravda, skládané, ale jen co se šířky cesty týká. Na výšku je každý jiný. Rozdíl jejich vrcholů je až 15 cm. Pro pěší to není nijak závažný problém,

ale naše kola nám za to příliš neděkují. Ale je fakt, že si touto stezkou místní chataři zajistili, že se tu nebude jezdit na kolech. A to i bez zákazu. Chvilku po těch kamenech drkotáme v sedlech, chvilku zase poskakujeme mezi šutry a našimi železnými miláčky. Je to značně vysilující. V jednom vyhoupu jsem se zadrhl mezi kameny a nějak mi nešlo kolo posunout. Ani tam ani zpět. Celé to pozorovali z verandy nějaký pán s chotí, a zatímco já se snažím za použítí všech svalů v těle (tedy aspoň toho co po nich zbylo) dostat se z této překurní situace, oni ke mně hovoří. A to ve smyslu, že jsme sice velmi stateční, že jsme kola dorvali až sem, ale dál to prý opravdu nepůjde. Máme možnost po 300 metrech odbočit nahoru k nádraží a dál už vede silnice. Nějak se mi podařilo s kolem cuknout a zase můžeme pokračovat v cestě. Je pěkná, ale tak na pěší výlet.

Při průjezdu kolem tohoto ostrohu se mi to nějak smeklo či co a celkem hladce jsem nabral kolenem skálu, kterou vidíte na obrázku. Nespádl jsem, ale ten soubor písní a tanců bych vám přál vidět.

Ale jinak je tu pěkně. Dorazili jsme na místo, kde se dá odbočit k nádraží. Při pohledu na Michala a Marcelu je mi jasné, že je načase zamířit k silnici. Nebude to však jen tak.

Takhle to vypadá idylicky. Ale v realu je to tak do kopce, že ani za použití dvou volských sil (já a Michal) nejsme schopni vytlačit jedno kolo 400 metrů nahoru bez častých dlouhých odpočinků. Michal dýchá tak, jakoby chtěl doplnit kyslíkový deficit za posledních pět let. A tak se stalo, že vdechl nějakého motýla nebo co to bylo. Kdyby to bylo menší, řekl bych, že je to mol, který žere Michalovu fyzickou, protože ji má na hadry. Teď kašle, kejchá, plive a prská a mluví něco o tom, že nechápe zvířata, která mají motýly za pochoutku.

Postupně jsme vyrvali nahoru všechna kola a zhluboka odpočívali během čehož jsme udělali nájezd na potravinovou část báglů a nacpali se čokoládama, sušenkama a jinýma mňamkami. Jsou tu dvě kaluže. Ne nějak velké. Nejspíš tu zbyly po předešlých deštích. A jak to tak bývá Marcela, šikulka, do jedné z nich šlápla při manévrování s kolem. A aby měla možnost si to opravdu vychutnat, je obutá do sandálů. Za normálních okolností by vrčela a bublala. Ale teď je tak vysílená, že jen smutně kouká. Dobrá. Pojedeme dál.

Slavíme 17té narozeniny. A to i na této 17. stránce.

To, že jsme na silnici je sice pěkné, ale žádná výhra. Kopec nahoru je pořád strašnej. Jedeme na 1 – 1 a stejně zastavujeme a odpočíváme.

Po nějaké době jsme přece jen dosáhli vrcholu kopce a pak jeli skoro po rovině až do Zvole. Tady to bylo trochu dramatické. Začíná tady dlouhý prudký sjezd do

A jste na konci 17. stránky díla vznikuvšího na oslavu 17ti let existence Hell's Tour.

*Vraného nad Vltavou. Jedeme si těch 30 km/h, za námi auta, před námi úplně rozbitá silnice. Proti jsou auta dost daleko abych stihnul manévr vyhýbání díře. Já jo. Michal ne. Protijedoucí dodávka ani neuvažovala o tom, že by se pokusila Michalovi udělat aspoň kousek místa pro dokončení manévru a velmi zle ho natlačila do děr a záplat. Ustál to. Ale auta za ním rovněž nebrala na vědomí, že má potíže. Naštěstí se mu podařilo z toho bordelu vyjet a pokračovat v nabírání rychlosti. Autům za ním hravě ujel. Svištíme dolů rychlostmi kolem 55 km/h. Jsou tu ostré zatáčky, které nám nedělají potíže. Autům ano. A jsme dole. To byl pěkný let! Dále pokračujeme po břehu Vltavy. Silnice je sice po loňských povodních silně poničená, ale kolem ní je vidět nesmělý ruch. Někteří majitelé dříve chat a rodinných domů, nyní trosek, se pomalu pouštějí do odklizení zbytků. Na několika místech jsou pozemky úplně vyklizeny, a co víc vybagrovány do metrové hloubky. Na jiných místech se nikdo haldy sutin ani nedotkl. Ale celé je to o dost veselejší, než když jsme tu byli naposled. Zastavujeme na Zbraslavském nádraží u jeho poslední koleje. Jsou tu odstaveny nákladní vagóny. Šmejdíme kolem nich, prolézáme i pod nimi. A proč? Abychom Marcele ukázali jak jsou udělány a co tam k čemu je. Když už pracuje u té dráhy a dokonce jí denně několik takových vagónů projde rukama (jen účetně, fyzicky by je nejspíš neunesla), tak aby věděla... A když už tak pěkně stojíme, dáme si čokoládu. Když jsme u těch čokolád mám jednu stížnost na výrobce: **Milí výrobci. Silně mě rozčiluje, že začátek tabulky čokolády je zatraceně blízko u jejího konce! Něco s tím dělejte! Tak!** To jsem jim to dal! Ale teď pojedeme. Projíždíme velmi nablblou křižovátku na pravém předmostí mostu Závodu míru. Zařadili jsme se do kolony a mezi auty jedeme do Modřan. V jednom místě jsou příčné prahy. Celá kolona ukázněně zpomaluje. Všichni až na jednoho. Ten kolonu předjíždí a cpe se před auto, které jede za mnou. Tedy vedle mě. A aby ten zmatek umocnil, dupnul na brzdy až to zakvičelo. Trochu jsem se lekl, ale naznačil, že já nejsem ten, kdo bude uhybat. Řidič to nese s velkou nelibostí. Bohužel už nevidím jeho výraz, když jsem najel před něj na práh a přibrzdil. Zase dupnul na brzdu. Ale to už na nic nečekám a mizím ke kraji a za druhý práh. Pak už se neděje nic zajímavého. Odbočili jsme na stezku a podle Vltavy dojeli až k Podolské vodárně. Odtud pokračujeme vzhůru na Nuselák, odtud na Náměstí Míru, kolem Vinohradské vodárny k Žižkovskému vysílači a dál do Jeskyně. A jsme tu. Docela bych někam jel. Třeba znovu ven. Když si představím zůřek v práci... Jenom je škoda, že jsme nestihli navštívit skoro žádné pamětihodnosti, které byly na programu. Tak si o nich aspoň přečtěme:*

Kulturní přehled NAROZENINY 2003

CHARAKTERI: Zámek
UMISTENI: Vlašim - město
HISTORIE:

Původně hrad založen po roce 1318 Hynkem z Vlašimi a rozšířen v polovině 15. století Mikulášem Trčkou z Lípy. Za Jana Ostrovce z Kralovic začala po roce 1580 přestavba na renesanční zámek, skončená roku 1620. Za Františka Viléma Talmberka od roku 1654 objekt rozšiřován. Konečná podoba z 2. poloviny 18.

století za Karla Josefa Auersperga. Po roce 1846 přibyla brána čestného dvora a novogotické vstupní brány.

ZAJIMAVOST:

Čtyřkřídlý, dvoupatrový, s polygonální hodinovou věží s nízkou bání v severním křídle a hospodářskými budovami. Střední křídlo s patrnou dvorní přístavbou, na severu pravouhlý renesanční schodišťový přístavek, členěný v patrech polosloupů. U brány uzavírající čestný dvůr nejmladší východní křídlo barokní s pilastrovým členěním fasád. Silně pozměněn, ve věži zachována kaple z roku 1771 a divadlo z poloviny 19. století s originální tapetovou výzdobou. Založen roku 1775 v údolí Blanice. Z mnoha staveb dochovány čínský pavilón, umělá zřícenina, socha Samsona a mohutné pseudogotické brány.

CHARAKTERI: Renesančně barokní zámek

UMISTENI: Louňovice pod Blaníkem

HISTORIE:

Původně renesanční stavba, přestavěná roku 1675 raně barokně. V 80. letech 20. století zámek opraven.

ZAJIMAVOST:

Čtyřkřídlá budova okolo obdélníkového nádvoří s vnitřní arkádovou chodbou dvou nádvorních průčelí. Nárožní válcové věže s kuželovými střechami sneseny do výše hlavní budovy. Hlavní vstupní portál z náměstí s bosáží, nad ním arcibiskupský znak někdejších majitelů zámku. K zámku patřil bývalý pivovar a zahrada. Rodiště hudebního skladatele Jana Dismase Zelenky (1679 - 1745). Ve výklenkové kapliče před zámkem maketa Velkého Blaníku, vytvořená sedlákem Kupsou z Ratají u Vlašimi.

CHARAKTERI: Zbytky tvrze

UMISTENI: Kamberk u Louňovic pod Blaníkem

HISTORIE:

Tvrz založena koncem 13. století v místech zlatých dolů Sezimou z Landštejna. V držení pánů z Landštejna do roku 1370. V 15. století v majetku pánů z Chřenovic a Kamberka, kteří tvrz vlastnili do roku 1516. Zpustlou ji pak opravili Onšovští z Onšova. Roku 1623 konfiskována Lukaveckým a prodána pánům ze Švendy. Roku 1700 připadla pod panství votické a přeměněna na faru.

ZAJIMAVOST:

Trojčlídla budova nepravidelného půdorysu. Zachovány valeně klenuté prostory, obvodové zdi (tloušťka 2 m). Zbytky též v bývalém ovčíně vlevo od vstupu.

CHARAKTERI: Zříceniny hradu

UMISTENI: Běleč u Mladé Vožice

HISTORIE:

Hrad založen počátkem 14. století pány ze Šelmberka (po hradu se poprvé uvádí rok 1318 Přibyslav); od roku 1408 často střídal majitele. V 1. polovině 16. století přistavěn jižně od věže nový palác a hradní palác i věž zvýšeny o patro, v 17. století hrad opuštěn a zpustl. Za Leopolda z Kuenburgu po roce 1783 věž rekonstruována, zřízena vyhlídková terasa, okolí přeměněno v anglický park.

ZAJIMAVOST:

Hrad stojí na úzkém skalnatém hřebeni, v jeho nejvyšším bodě okrouhlá čelní věž vysoká 26 m. V patře hrotitý portál, který původně vedl do hradního paláce, vchod dole prolomený později. Východně od věže zbytky starého paláce, dochována torza obvodových zdí a valeně zaklenuté sklepy. Více zachována nová obytná budova jižně od věže, stála pod skalou, k ní přiléhalo dolní nádvoří. K západnímu hradnímu příkopu vybíhalo příčné křídlo, jehož průjezdem se do hradu jezdilo.

CHARAKTERI: Zbytky hradu
UMISTENI: Mladá Vožice - město

HISTORIE:

Město spolu s hradem připomínáno již v polovině 13. století. Vývoj hradu byl poznamenán husitskými válkami, během nichž byl dobyt a vypálen, znovu dobyt v roce 1425. Zámek postaven roku 1735.

ZAJIMAVOST:

Z hradu zůstaly jen nepatrné zbytky, na nich postavena terasa s kaplí Nanebevzetí Panny Marie. Zámek je čtyřkřídlá jednopatrová budova, rozložená kolem dvora, průčelí s postranními nárožními dvoupatrovými pavilóny, s balkónem nad branou v ose, provázenou postranními brankami. Interiér: Vstupní vestibul zámku členěn dvěma řadami pilířů směrem ke schodišti s freskou s mytologickým námětem z let 1740 - 1760. V několika místnostech klasicistní malovaná výzdoba z 19. století od W. A. Minderhoubu. V některých místnostech zachovány klenby, zčásti se štukovými rámci, v patrech všude štukované stropy.

CHARAKTERI: Zámek
UMISTENI: Radvanov u Mladé Vožice

HISTORIE:

Pozdně barokní jednopatrová budova přestavěná v roce 1919 M. Blechou. Z přestavby pochází válcový nárožní arkýř, štítový zámek a celá vnitřní úprava.

ZAJIMAVOST:

Budova obklopená parkem.

CHARAKTERI: Novogotický zámek
UMISTENI: Oblajovice u Lejčkova

HISTORIE:

Postaven asi v polovině 19. století na místě bývalé tvrze.

ZAJIMAVOST:

Obdélná jednopatrová budova se dvěma nárožními dvoupatrovými rizality, uprostřed hlavního průčelí předsunutý balkón.

CHARAKTERI: Tvrz
UMISTENI: Mnich u Březiny

HISTORIE:

Tvrz se připomíná již rokem 1359; byla sídlem Smrčků z Mnichu. Roku 1588 přestavěna Petrem ze Žirovnice, roku 1768 upravena na pozdně barokní faru.

ZAJIMAVOST:

Zcela prostá čtvercová jednopatrová částečně udržovaná budova s mansardovou střechou a centrálním komínem, za ní dvůr a hospodářské budovy. Okolo celého komplexu vede starý mlýnský náhon.

CHARAKTERI: Barokní zámek
UMISTENI: Dírná u Červené Lhoty

HISTORIE:

Postaven za Vratislavů z Mitrovic na místě středověké tvrze, připomínané kolem roku 1354. Roku 1636 vyhořel.

ZAJIMAVOST:

Dvoupatrový, mírně lichoběžníkového půdorysu, nároží a střed hlavního průčelí bosovány, zastřešen dvojitou mansardovou střechou s vikýři. Příklad ke vstupní bráně po mostě přes příkop, obklopující celý zámek.

CHARAKTERI: Zchátralé zbytky hradu
UMISTENI: Soběslav - město

HISTORIE:

Hrad z 13. století, kolem roku 1390 přestavěn, v 15. století zpustl. Z roku 1565 se dochovala zpráva, že Petr Vok z Rožmberka uvažuje o opravě; upustil však od ní pro značné finanční náklady. V letech 1613 - 1615 zřízena v jižním traktu škola. Roku 1706 hrad proměněn v pivovar, později v sýpku. Postupně opravován v letech 1817, 1881, 1922 a 1937.

ZAJIMAVOST:

Dochovaly se zbytky opevnění a válcovitá hláska z doby kolem roku 1510 s kamenným sedlovým portálkem a sklepní místností s klenutou hvězdovou klenbou.

CHARAKTERI: Zbytky hradu
UMISTENI: Újezd u Týna nad Vltavou

HISTORIE:

Připomíná se v polovině 14. století (majetek pánů z Újezda). Po bitvě u Sudoměře v roce 1420 zde nocoval Jan Žižka. Roku 1491 patřil Petru Kořenskému z Terešova, od 16. století pustý.

ZAJIMAVOST:

Skalnaté návrší je dosud odděleno příkopem, sporé zbytky hradu jsou mezi chalupami.

CHARAKTERI: Hrad
UMISTENI: Týn nad Vltavou - město

HISTORIE:

Na levém břehu Vltavy na návrší v místech dnešního parku nad mostem stával hrad, původní arcibiskupský dvůr, již ve 12. století oběhnaný valy a příkopy. Ve

13. století postaven hrad nový, roku 1645 rozbořený. Dnes nepatrné zbytky valů, příkopů a sklepů a klenutý kamenný most.

ZAJIMAVOST:

CHARAKTERI: Zámek
UMISTENI: Týn nad Vltavou - město
HISTORIE:

Postaven roku 1699 v Týně usedlým stavitelem d'Alfierim na místě několika měšťanských domů pro správu arcibiskupského panství.

ZAJIMAVOST:

Raně barokní jednoduchá obdélníková dvoupatrová budova, v průčelí portál zdobený pilastry, nad vchodem arcibiskupský znak.

CHARAKTERI: Zámek
UMISTENI: Neznašov u Týna nad Vltavou
HISTORIE:

Tvrz postavena po roce 1540, kolem roku 1800 přestavěna na zámek.

ZAJIMAVOST:

Jednoduchá obdélníková udržovaná budova, patrová se strohou fasádou, nároží bosována, portál s 2 dorskými sloupy. Okolo zámku park se sýpkou.

CHARAKTERI: Tvrz
UMISTENI: Údraž u Chrešřovic
HISTORIE:

Zbudovaná v 15. století Údražskými z Kestřan, renesanční úpravy.

ZAJIMAVOST:

Na špýcharu sešlá fasáda se zbytky psaníčkových sgrafit v červeném provedení.

CHARAKTERI: Tvrz
UMISTENI: Kovářov - směr Vepice
HISTORIE:

Vznikla někdy v 15. století, rokem 1399 se připomíná Melichar z Kovářova a roku 1418 Matěj Brus z Kovářova.

ZAJIMAVOST:

Jednopatrová budova tvrze s valenými klenbami, pravouhlými portály s žulovým ostěním a znakem ověnceného ledňáčka je členěna kordonovou římsou a rámováním oken.

CHARAKTERI: Barokní, pseudogoticky přestavěný zámek
UMISTENI: Petrovice u Kovářova
HISTORIE:

Ve středověku vладыcké sídlo, roku 1650 daroval majitel Jeníšek z Újezda Petrovice jezuitskému řádu, který tu zřídil dvě rezidence. Po jeho zrušení roku 1773 byly majetkem studijního fondu, od roku 1806 šlechtickým.

ZAJIMAVOST:

Obdélná patrová budova s dvěma nárožními polygonálními věžemi v hlavním průčelí, které je zdobeno novogotickými šambránami oken, slepými kružbami a fiálami. Dva vysoké pilastry empírové.

CHARAKTERI: Gotický hrad
UMISTENI: Vysoký Chlumeč u Počepic
HISTORIE:

Hrad založil Purkart z Janovic, oblíbenec Václava IV.; prvně se připomíná rokem 1382. V majetku pánů z Janovic asi do roku 1470, od roku 1474 v majetku Lobkoviců. Upravován v 2. polovině 15. století a po polovině 16. století, raně barokní stavba pochází z 2. poloviny 17. století. Roku 1678 zbudováno západní předhradí, most a barokní brána, roku 1652 se zřítla část východního křídla hradu a ve zbytku byla postavena kaple.

ZAJIMAVOST:

Jádrem hradu, založeného na žulovém kopci, je nepravidelná dvoupalácová dispozice, obklopená parkánem a parkánovou hradbou. Západní palác ze 14. století rozšířen v pozdní gotice o 2 krátká křídla, spojená raně barokní arkádou s vestavěným schodištěm. Ve fasádách paláce drobná hrotitá okénka a rekonstruovaná velká okna s kamennými křížmi, na krátkých křídlech psaníčková sgrafita. V zachované části východního paláce kaple se závěrem na pilíři a renesanční schodišťová věž s cibulovitou bání. Dolní hrad k jádru připojen hradbou s gotickou branou. V jz. nároží hranolová věž a k ní přiléhá obdélná budova z 15. století.

CHARAKTERI: Raně barokní zámek
UMISTENI: Osečany u Radíče
HISTORIE:

Páni z Osečan se připomínají koncem 14. století a v 15. století. Dnešní podoba zámku je z konce 17. století (za Jana Trautmüllera z Ehrensteina?), další úpravy za Jana z Bubna a Litic roku 1733 a po polovině 19. století

ZAJIMAVOST:

Trojkrídlná dvoupatrová budova s věžičkou na střeše v ose západního křídla. Severní fasáda raně barokní s vysokým pilastrovým řádem, dvorní fasáda jižního křídla má dvě barokní sochy po stranách portálu do kaple. V jižním křídle kaple z roku 1733, zařízení nepůvodní (svoz)

CHARAKTERI: Gotická tvrz
UMISTENI: Křečovice u Radíče
HISTORIE:

Tvrz byla zmíněná již roku 1373.

ZAJIMAVOST:

Obdélná patrová budova, v dnešní podobě po barokní přestavbě.

NAZEV: Muzeum české hudby - Památník Josefa Suka v Křečovicích
MISTO: Křečovice
POZNAMKA:

Život a dílo významného představitele novodobé české hudby Josefa Suka. Obsahuje dokumenty k jednotlivým fázím skladatelova vývoje a řadu zajímavých předmětů osobního charakteru.

Tak tohle všechno jsme neviděli. No, aspoň tam budeme moct jet ještě jednou.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměr. rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	58,5	838	86,6	15,5	27-17

Celková technická data:

Účast

Tři nezdolní...: Michal, Marcela a Dig

Oficiálně
přiznaná
kilometráž

335 km

Příště

Lenošivá

Trasa výpravy		
Praha Žižkov	Ml. Vožice	Údraž
Říčany	Rodná	Oslov
Světice	Lejčkov	Kovářov
Mnichovice	Hojovice	Krchov
Ondřejov	Červená Lhota	Vilasova Lhota
Ostředek	Dírná	Sedlčany
Divišov	Soběslav	Křečovice
Vlašim	Mažice	Neveklov
Louňovice p. B.	Hartmanice	Luka p. Med.
Zlaté Hory	Týn n. Vlt.	Žižkov

Osoby jejich zkratky a písmo:

Marcela (Mcl), Michal (Msh), Dig (Dig), Ostatní (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell's Tour_{plus} 2003
Dig & Mcl & Msh
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz